

Algemene Raad-Goedkeuring gevraagd voor patronaat; geweigerd

Het verloop van de procedure

Bij brief van 29 augustus 1997 heeft de Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten in het arrondissement Utrecht, verder te noemen de Raad van Toezicht, Mr X, verder te noemen appellant, laten weten geen goedkeuring te hechten aan het door appellant gewenste patronaat over mevrouw Mr. Y.

Bij brief van 8 september 1997 is appellant in beroep gekomen tegen deze beslissing. Appellant heeft bij brieven van 14, 15, 20 en 23 oktober nadere stukken toegezonden. De Raad van Toezicht heeft op het beroepschrift gereageerd bij brief van 16 september 1997.

De Algemene Raad heeft belanghebbenden conform artikel 7:16 Awb in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. De openbare hoorzitting heeft op 27 oktober 1997 plaatsgevonden in aanwezigheid van appellant en drie zijner kantoorgenoten, Mr Drs Z, Mr Drs A en Mr B. Mr C heeft het standpunt van de Raad van Toezicht toegelicht. De Algemene Raad heeft kennisgenomen van alle overgelegde stukken.

Het standpunt van de Raad van Toezicht

De Raad van Toezicht baseert zijn standpunt op de beschikkingen van 2 en 17 april 1997 van de kantonrechter te Utrecht betreffende de arbeidsovereenkomst tussen appellant en zijn (voormalige) stagiaire D. Aan de beslissing heeft mede ten grondslag gelegen het feit dat zich de laatste anderhalf jaar nogal veel mutaties hebben voorgedaan op het kantoor van appellant. Binnen die periode hebben op een na alle advocaten het kantoor van appellant verlaten. Een door appellant overgelegde brief van 22 juli 1997 heeft de Raad van Toezicht niet tot een ander oordeel kunnen leiden.

Bij brief van 16 september heeft de Raad van Toezicht nog een verklaring van stagiaire D zelf overgelegd. Ter zitting heeft de Raad van Toezicht tenslotte aangevoerd dat de grote werkdruk van appellant en zijn kantoorgenoten - juist - geen reden vormt om het patronaat van appellant over Y, thans als juridisch medewerker aan het kantoor van appellant verbonden, goed te keuren.

Het standpunt van appellant

Naar het oordeel van appellant dient het besluit van de Raad van Toezicht te worden vernietigd nu appellant niet tevoren is gehoord. Voorts is appellant van mening dat het arbeidsgeschil waarover de kantonrechter heeft geoordeeld zijn oorzaak had in de persoonlijke relatie tussen hem en D. Appellant heeft een groot aantal stukken, waaronder een verklaring van de kantoorgenoten van 14 juli 1997, overgelegd om dit aan te tonen en

tevens om te adstrueren dat hij wel geschikt is als patroon. De Raad van Toezicht miskent voorts dat hij het patronaat van een andere stagiaire wel overeenkomstig de daarvoor geldende eisen voert. De mutaties acht appellant te wijten aan de grote drukte die samenhang met het feit dat het kantoor in opbouw was. Thans is het kantoor goed georganiseerd. Om het grote aantal zittingen te kunnen bijwonen is het echter noodzakelijk dat er meer advocaten aan het kantoor verbonden worden.

Het standpunt van de Algemene Raad

Naar het oordeel van de Algemene Raad had de Raad van Toezicht belanghebbenden in de gelegenheid moeten stellen hun zienswijze naar voren te brengen. Nu een hoorzitting alsnog heeft plaatsgevonden zal de Algemene Raad de beslissing van de Raad van Toezicht niet om die reden vernietigen.

Ook overigens is de Algemene Raad van oordeel dat het besluit van de Raad van Toezicht in stand kan blijven. De Algemene Raad baseert zich daarbij op het volgende. Uit de overgelegde stukken en hetgeen tijdens de hoorzitting naar voren is gekomen maakt de Algemene Raad op dat appellant, die reeds met het patronaat over een stagiaire is belast, niet in staat moet worden geacht op dit moment een tweede stagiaire behoorlijk op te leiden en te begeleiden.

Momenteel zijn op het kantoor van appellant negen juristen werkzaam, onder wie slechts twee advocaten, appellant daaronder begrepen. De advocaten moeten, naast hun eigen zaken, ook de zittingen van de juristen waarnemen. De werkdruk van appellant is mede daardoor dermate hoog dat ernstig betwijfeld dient te worden of appellant de verplichtingen als patroon ten aanzien van een tweede stagiaire kan nakomen. De Algemene Raad wijst in dit kader tevens op eerder genoemde beschikking van 2 april jl. van de kantonrechter te Utrecht, waarvan een kopie als productie in het geding is gebracht. Daaruit blijkt onder meer dat appellant ook zijn voormalige stagiaire onvoldoende in de gelegenheid heeft gesteld aan haar opleidingsverplichtingen te voldoen. Tijdens de hoorzitting heeft appellant erkend dat hij deze stagiaire van een cursus ingevolge de verplichte Beroepsopleiding Advocatuur naar huis heeft laten komen om een zitting van hem over te nemen.

De Algemene Raad is van oordeel dat, anders dan appellant verdedigt, aan de omstandigheid dat de werkdruk op zijn kantoor te hoog is, geen argument valt te ontleen om het patronaat over Y goed te keuren. De suggestie van kantoorgenote Mr Z - die appellant naar eigen zeggen van harte onderschrijft - dat de Raad van Toezicht bewust een situatie heeft gecreëerd waarin zij te veel zittingen moet doen (brief van 15 oktober jl.), acht de Algemene Raad hier misplaatst. Appellant is er zelf verantwoordelijk voor om de werkdruk op zijn kantoor binnen de perken te houden.

Verklaringen van de kantoorgenoten over de geschiktheid van appellant als patroon, de sfeer op het kantoor en het belang van kantoor bij beëdiging van juridisch medewerkers tot

advocaat gaan aan het hiervoor overwogene voorbij en kunnen mede om die reden de Algemene Raad niet tot een ander oordeel leiden.

Inmiddels heeft appellant sinds enige weken een advocaat met negen jaren ervaring in dienst. Deze is echter nog bezig zich in te werken. Voorts heeft appellant te kennen gegeven per 1 december 1997 een derde advocaat in dienst te nemen, die kort daarvoor de stageverklaring in ontvangst zal hebben genomen. Ook deze argumenten kunnen de Algemene Raad niet tot een andere beslissing voeren. Op de toekomstige situatie binnen het kantoor van appellant wenst de Algemene Raad niet vooruit te lopen.

Op grond van het vorenstaande dient te worden beslist als volgt:

Beslissing

De Algemene Raad verklaart het beroep van appellant ongegrond.